

Drazí salesiánští misionáři a přátelé salesiánských misí!

Devadesát let po založení prvního misijního aspirantátu v Ivreji děkuji Pánu za otevření nového misijního aspirantátu v Sirajuli v Indii v provincii Guwahati. Byl otevřen 22. listopadu 2011, na památku posledního salesiánského biskupa v Shillongu, biskupa Huberta D’Rosaria SDB. V červenci už začala skupina 54 přednoviců a aspirantů svoji přípravu se úmyslem zasvětit své životy misiím ad gentes.

Je tak obnovena 50letá salesiánská tradice, sahající do r. 1922, která byla vznikla díky intuici a vizi blahoslaveného P. Filipa Rinaldiho. Brzy byly otevřeny další misijní aspirantáty v Itálii (Ivrea, Penang, Foglizzo, Gaeta, Bagnolo Cumiana, Turín - Rebaudengo Colle Don Bosco), ve Španělsku (Astudillo), v Británii (Shringley) a ve Francii (Coat an Doch). Misijní aspirantáty se ukázaly být krásným a hlavně velmi plodným nástrojem. 3 nebo 4letá příprava, která byla nabízena mladým lidem, byla velmi náročná a praktická, zaměřená na potřeby konkrétních misí (Itálie: 3 koleje pro bratry, 5 pro kleriky). Na misie odjeli ve věku 15-18 let. Například hlavní aspirantát Cagliari v Ivrei vyslal sám za dobu své existence (1922 - 1965) 1000 misionářů. Stejně jako jiná církevní zařízení byly misijní aspirantáty koncem šedesátých let uzavřeny.

Nyní začíná nová kapitola misijních posláních v jižní Asii. To, že byl při otevření Sirajuli přítomen oblastní rádce spolu s představeným Ivrei, P. Eligiem Capriogliem, ukazuje propojení, inspiraci a kontinuitu s kořeny salesiánské misijní kultury. Děkuji provincii Guwahati za její odvahu, misionářskou vizi a štědrost v této nové iniciativě.

Žádám vás, abyste doprovázeli formátory a mladé lidi z aspirantátu v Sirajuli modlitbami, a to nejen dnes, ale především po dobu dalších tří let, kdy se bude jasněji definovat profil a dráha mladých zájemců o salesiánské misie! Svěřuji je všechny pod vedení a ochranu Marie Pomocnice křesťanů.

Václav Klement

P. Václav Klement, SDB
hlavní rádce pro misii

5 aspirantů misionářů bylo vysláno do Japonska

V posledních letech je to asi v Kongregaci ojedinělý případ, kdy 5 vietnamských salesiánů vyrazilo jako misionáři z aspirantátu do Japonska, aby napomohli inkulturaci v japonské kultuře a společnosti: John Le Pham Hghia Phu, Joseph Nguyen Giao Hoa, Joseph Nguyen Khac Diep, Andrew Tran Minh Hai a Joseph Nguyen Duy Hun. Těchto pět mladých misionářů absolvovalo svůj noviciát a nyní jsou v postnoviciátu. Přinesli nádech novosti a svěžesti do formačního domu v komunitě Chofu. A i když nedostali misijní kříž v Turíně, nosí ne až tak lehký kříž toho, že jsou misionáři ve velmi rozvinuté zemi, kde není tak jednoduché šířit evangelium.

“Cagliero 11”
přeje všem
svým čtenářům
požehnané **Vánoce**
a
šťastný **nový rok**

V misiích se učím, co je opravdové štěstí

Během mého dětství nás občas navštěvovali Uruguayští misionáři. Když mi bylo 15, nabídl mi salesiánský kněz, abych se připojil ke skupině Juventud Misionera Salesiana, kde jsem v chudých okrajových částech Montevidea získal své první misionářské zážitky. V 18ti letech jsem vstoupil do aspirantátu. Ve 24 jsem měl v srdci jistotu, že mé salesiánské poslání znamená všeho nechat a odejít kamkoliv mě chce Ježíš vzít. Následující roky byly léty mnoha osobních modliteb a rozhodování, zatímco moje vnitřní touha uvědomit si toto poslání rostla. Rozhodující pro mě byla pomoc mého duchovního vůdce, stejně jako i pomoc představeného na teologii, kteří mě moudře a uvážlivě radili.

Chtěl jsem být misionářem ad gentes, i když je v Uruguay mnoho lidí, kteří nepraktikují víru. Stát se misionářem není vlastní nápad ani nevychází z osobního přání, ale z jistoty toho, že člověk objevil povolání od Boha, které nás učí sdílet to, kým jsme a co máme, z naší chudoby, a ne z našeho nadbytku. Chci jen být věrný poslání, které jsem dostal, následovat ho a neohlížet se zpět.

Mám pocit, že kurz pro nové misionáře byl dar od Boha! Pomohl mi jasněji si uvědomit, že misijní poslání ad gentes je na celý život, že není možné vyrazit na moře a přitom se stále ohlížet na břeh, který člověk nechává za sebou. Také mě naučil s pokorou přijmout, že člověk přichází do nové misie jako dítě, které se musí učit, poslouchat a respektovat, a že je normální, že někdy tato situace vyvolá netrpělivost nebo vztek. Nakonec mě kurz také ujistil, jak pravdivá je ta stará, ale stále platná myšlenka, abych učinil Ježíše středem svého života a dal mu celé své srdce jednou provždy.

Jsou to teď 3 roky, co žiji v nejchudší čtvrti ve městě Luanda, zvané „Lixeira“, což znamená „skládka odpadu“. Pro mě je ale Lixeira výborná škola života, kde Bůh opravdu přebývá. V této škole jsem se brzy od animátorů naší oratoře naučil: Jednoho dne přišli se smutnými a našťvanými tvářemi. Když jsem s nimi mluvil, jeden z nich mi řekl: „Jeden z těch bílých lidí, kteří přijeli... byli jsme u nich doma a oni nám řekli, že je čas na rodinné jídlo, ať přijdeme později. Cítili jsme se hrozně.“ Zde jsem pochopil, že v této škole je vždycky doma místo pro jednoho navíc. Nebo 2, nebo 10! Tady je pohostinnost a starost o druhé naprosto přirozená, což jsme v naší kultuře bohužel zapoměli, protože žijeme obklopeni branami, alarmy, a někdy je dokonce i nejlepší přítel „virtuální“. Objekt, úsměv, chléb, střecha nejsou věci, které se někomu odeprou, protože zítra budeš na radě ty, abys jedl a spal v mém domě. Toto je lekce solidarity od chudých, přátel Ježíše.

A tak se v této škole učím, že je jen pár věcí nezbytných pro život, že štěstí je v drobnostech, nebo spíš v jediném: v Ježíši Kristu! Dřív jsem to věděl, ale teď, ve „skládce odpadu“ s nimi, to cítím, prožívám a nekonečně si to užívám, dokud mi to Bůh dovoluje.

P. Santiago Boix Puig
Uruguayec, misionář v Angole

Salesian Missionary Intention

Brazílie - misijní dobrovolná služba

Aby se všechny brazilské provincie staraly o růst misijního dobrovolnického hnutí.

Materiály a video pro Salesiánský misijní den 2011 nabízejí pohled do zkušeností některých brazilských provincií. Růst dobrovolné služby se chápe nejen jako kvalita výchovných nabídek - pastorační vedení mladých lidí a pomoc v orientaci v povolání, ale i jako zapojení celé salesiánské komunity. Chceme zapojit děti a mladé lidi všech věkových kategorií, od zkušeností Misijního dětského společenství po dobrovolnou misijní službu mezi mladými dospělými. Chceme tyto skupiny doprovázet od krátkých intenzivních zážitků (Vánoce, Velikonoce, letní a zimní prázdniny) po dlouhodobé nasazení či životní volbu.

Pošlete své návrhy a příspěvky v angličtině nebo italštině na cagliero11@gmail.com